

Dojrzałość oblubienicy

Wersety biblijne: Obj 19:6–9; J 3:29; Jk 5:7; Mt 5:48; Kol 1:28–29; 3:10–11.

I. Słowo *dojrzały* w grece znaczy „w punkcie końcowym”:

- A. Zostać przeobrażonym to zostać metabolicznie przemienionym w swoim naturalnym życiu, być dojrzałym zaś to być napełnionym boskim życiem, które nas przemienia — Hbr 6:1; Kol 4:12; Rz 12:2; 2 P 1:3.
- B. Ostatnim etapem procesu przeobrażenia jest dojrzałość, pełnia życia — w. 4.
- C. Dojrzały wierzący zna Ciało Chrystusa i dba o nie, będąc go świadomy i na nim skupiony — 1 Kor 12:16, 18–19, 21, 24.

II. Słowo *dojrzały*, zgodnie z tym, jak posługuje się nim Nowy Testament, odnosi się do wierzących dojrzałych i wydoskonalonych w życiu Chrystusa, które otrzymali oni w chwili odrodzenia — Tt 3:5; 1 P 1:3, 23; Mt 5:48:

- A. Nigdy nie powinniśmy zadowalać się swoim stanem, lecz dążyć do wzrostu i dojrzałości w życiu Chrystusa — Flp 3:12, 14.
- B. Musimy zmierzać, być prowadzeni, do dojrzałości przez to, że zapominamy o tym, co za nami, i wychylamy się ku temu, co przed nami, dążąc do najpełniejszego radowania się Chrystusem i zyskiwania Go ze względu na najwyższe radowanie się Nim w tysiącletnim królestwie — w. 12–15.
- C. Warunkiem niezbędnym do osiągnięcia dojrzałości w duchowym życiu jest nieustanny wzrost w boskim życiu — Ef 4:15.
- D. Ostatecznym wynikiem wzrostu wierzących i ich dojrzałości w życiu Chrystusa jest dojrzały człowiek — kościół jako Ciało Chrystusowe, który rośnie i staje się dojrzałym człowiekiem — w. 13.

III. W swoim Liście Jakub posługuje się ilustracją rolnika, który czeka na cenny owoc ziemi, okazując cierpliwe znoszenie —5:7:

- A. Tak naprawdę prawdziwym Rolnikiem, jedynym Rolnikiem, jest Pan Jezus —Mt 13:3.
- B. Podczas gdy czekamy na Pańskie przyjście, okazując cierpliwe znoszenie, On jako prawdziwy Rolnik czeka cierpliwie, aż dojrzejemy w życiu jako pierwociny i żniwo z pola — Obj 14:4, 14–15.
- C. Jeśli będziemy się modlili: „Panie, powróć szybko”, Pan być może powie: „Podczas gdy ty czekasz na mój powrót, Ja czekam na twoją dojrzałość; tylko twoja dojrzałość może przyspieszyć mój powrót”.
- D. Bardzo pomocna jest świadomość tego, że jeśli poważnie podchodzimy do czekania na Pański powrót, to musimy wzrastać w życiu ku dojrzałości.

IV. Być dojrzałym to mieć Chrystusa, który w pełni się w nas uformował; znaczy to również, że zostaliśmy w pełni przeobrażeni w Jego obraz — Ga 4:19; 2 Kor 3:18:

- A. Od chwili naszego odrodzenia Pan pracuje w nas, byśmy mieli Jego obraz — w. 18; Rz 8:29.
- B. Gdy Pan w pełni wbuduje w nas swój obraz i w pełni się przez nas wyrazi, osiągniemy dojrzałość w życiu — Ef 3:16–17.

V. Rozdział trzeci Pieśni nad Pieśniami ukazuje nam dojrzałość poszukującej, rozdział czwarty zaś wyjaśnia, że do dojrzałości dochodzi się dzięki ujarzmieniu woli; sekretem, jaki kryje się za dojrzałością poszukującej, jest całkowite ujarzmienie i wzbudzenie jej woli z martwych — w. 4:

- A. Szyja symbolizuje ludzką wolę podporządkowaną Bogu; Pan uważa poddanie się naszej woli za coś niezwykle pięknego — w. 1a, 4.
- B. Jeśli nasza wola jest uległa, staje się jak wieża Dawida, w której przechowuje się wszelką broń:

1. Najpierw nasza wola musi zostać ujarzmiona, a wówczas będzie silna w zmartwychwstaniu i będzie jak wieża Dawida, zbrojownia służąca duchowej wojnie — Ef 6:10.
2. Broń na duchową wojnę trzymana jest w naszej ujarzmionej i zmartwychwstałej woli — 2 Kor 10:3–5.

VI. Celem Pawłowej posługi było przedstawienie każdego człowieka dojrzałym, w pełni dorosłym, w Chrystusie ze względu na jednego nowego człowieka — Kol 1:28–29; 3:10–11:

- A. Słowo greckie, przetłumaczone w Liście do Kolosan 1:28 jako „dojrzały”, można również oddać jako „doskonały”, „kompletny” lub „w pełni dorosły”.
- B. Posługa Pawła miała na celu udzielanie ludziom Chrystusa, aby dojrzewając w Chrystusie ku pełnemu wzrostowi, stawali się oni doskonali i kompletni.

VII. Księga Rodzaju 37 – 47 to relacja na temat procesu osiągania dojrzałości przez Jakuba:

- A. W rozdziale dwudziestym siódmym Księgi Rodzaju widzimy spryciarza; w rozdziale trzydziestym siódmym — przeobrażonego człowieka, a pod koniec rozdziału czterdziestego siódmego — dojrzałą osobę.
- B. Ostatnim etapem przeobrażenia jest dojrzałość, pełnia życia:
 1. Wieczny Boży zamysł może zostać zrealizowany wyłącznie dzięki przeobrażeniu nas i osiągnięciu przez nas dojrzałości — 1:26; Kol 1:28; 2:19.
 2. Dojrzałość to kwestia ciągłego udzielania nam boskiego życia, aż osiągniemy pełnię życia — J 10:10.
- C. Dojrzałość to kwestia zwiększenia pojemności — Ps 4:2:
 1. Dojrzałość w życiu to całkowita suma karcenia otrzymanego od Ducha Świętego — Hbr 12:5–11.
 2. Inni mogą widzieć osobę, która osiągnęła dojrzałość w życiu, nie są jednak w stanie dostrzec skumulowanego w niej karcenia, które dzień po dniu przez lata otrzymywała ona skrycie od Ducha Świętego — 2 Kor 1:8–10; Rdz 47:7, 10.
- D. Bóg suwerennie posłuży się osobami, rzeczami i wydarzeniami, by opróżnić nas ze wszystkiego, co nas napełnia, i zabrać każdą rzecz, która nas zajmuje, aby w ten sposób powiększyć naszą pojemność i nas sobą napełnić — Łk 1:53; Mt 5:6.
- E. Życie Jakuba objawia, że wszystko, co nam się przydarza, podlega Bożej suwerenności i służy naszemu przeobrażeniu i dojrzałości; nic nie dzieje się przez przypadek:
 1. Aby osiągnąć dojrzałość, Jakub musiał najpierw stracić Józefa, skarb swego serca — Rdz 37:31–35.
 2. Dojrzały wierzący nauczył się, że Bóg jest miłosierny i wszechwystarczający, by zaspokoić jego potrzeby w każdej sytuacji — 43:11, 13–14; 17:1; Flp 1:19–21a; 4:11–12; por. 1 Tm 6:6–8.
 3. Jego ufność i odpoczynek nie spoczywają już w nim samym ani w jego zdolnościach, lecz w całości w miłosierdziu jego wszechwystarczającego Boga — Rz 9:16.
 4. Najmocniejszym znakiem dojrzałości Jakuba było to, że błogosławił on innych — Rdz 47:7, 10; 48:14–16; Hbr 7:7.

VIII. Dojrzała oblubienica to cel woli Boga i Jego zamysłu — Obj 19:7–9:

- A. Gotowość zbiorowej oblubienicy zależy od dojrzałości zwycięzców w życiu — w. 7; Hbr 6:1; Flp 3:12–15; Ef 4:13.
- B. Ślub Baranka to wynik ukończenia Bożej nowotestamentowej ekonomii, która polega na tym, by za pośrednictwem Chrystusowego prawnego odkupienia i przez Jego organiczne zbawienie w Jego boskim życiu uzyskać dla Chrystusa oblubienicę, kościół — Rdz 2:22; Rz 5:10; Obj 19:7–9; 21:2.
- C. Ewangelia Jana objawia Chrystusa zarówno jako Baranka, który przyszedł, by zabrać grzech, jak i Oblubieńca, który przyszedł, by zdobyć oblubienicę — 3:29.
- D. Celem Chrystusa nie jest usunięcie grzechu, lecz zdobycie oblubienicy:

1. W Księdze Objawienia widzimy, że Chrystus jest Barankiem i Oblubieńcem, który przychodzi; dlatego jako Oblubieniec musi On mieć ślub — 19:7–9.
 2. Ślub Baranka będzie ślubem na miarę wszechświata; będzie to ślub Odkupiciela z odkupionymi.
 3. Chrystus przychodzi jako Oblubieniec, a my wychodzimy do Niego jako oblubienica.
- E. Niezwykle istotna jest gotowość oblubienicy — w. 7:
1. Jak wynika z Księgi Objawienia 19:8–9, w skład żony, oblubienicy Chrystusa, wchodzi tutaj tylko zwycięzcy wierzący w okresie tysiąclecia.
 2. Gotowość oblubienicy zależy od dojrzałości zwycięzców w życiu; ponadto, zwycięzcy to nie oddzielne jednostki, lecz zbiorowa oblubienica.
 3. W Księdze Objawienia 19:6 głos wielkiej rzeszy ludzi ogłasza: „Alleluja! Bo Pan, nasz Bóg Wszechmogący, zakrólował”:
 - a. Królowanie Boga, królestwo, wiąże się ze ślubem Baranka.
 - b. Ślub zaprowadzi Pańskie królowanie, królestwo, ponieważ wszyscy goście wezwani na ten ślub będą zarówno zbiorową oblubienicą, jak i współkrólami Oblubieńca; ci wszyscy współkrólowie będą Jego zbiorową oblubienicą.
 - c. Dla zwycięzców tysiąc lat królestwa będzie ucztą weselną.
 - d. Każda z zaproszonych na tę ucztę weselną osób będzie miała udział w tysiącletnim królowaniu w charakterze króla.
 - e. Królowanie z Chrystusem w królestwie będzie dla zwycięzców ucztą weselną — w. 9.